

ОБРАД ГАВРИЛОВИЋ

ВАЉЕВСКИ ОКРУЖНИ СУД ОД 26. ФЕБРУАРА 1836. ГОД.
ДО 25. АВГУСТА 1849. ГОДИНЕ

Предговор

Овај свој рад почињем извештајем Јефрема Ненадовића, исправника окружија ваљевског — књаз Милошу на дан 26. фебруара 1836. године по спору Јефремовог Јакова Ненадовића, бившег војводе ваљевске војске за време првог устанка, са продавцем куће у Шапцу и достављам све копије које се односе на ову продају и препродају, а које су из збирке нахије ваљевске и налазе се у Д А В.

К К.

— — — 486.

IX —

На дан 21. августа 1837. године Исправничество окружија ваљевског наређује Анти Јовановићу, капетану подгорском, да дужничково имање да под кирију из које треба да се исплате дугови поменутог дужника. Д А В.

Књаз Милош пише из Пожаревца 6. априла 1836. године Исправничеству окружија ваљевског и доставља му план за зидање ваљевске цркве, као и погодбу мајстора Дмитра Сотировића, који ће зидати цркву.

План за изградњу ваљевске цркве, по наређењу књаза Милоша, израђен је тачно по плану пожаревачке цркве.

Горњим писмом књаза Милоша предложена је комисија за надгледање и руковођење радова око подизања ваљевске цркве.

Из извештаја Исправничества окружија ваљевског од 14. априла 1836. године — књазу Милошу, види се како је изабран тај одбор, у који је поред осталих ушао и члан Исправничества ваљевског Јовица Милутиновић, као и да су мајстори почели радити тачно по плану.

Из акта Исправничества окружија ваљевског од 19. јуна 1837. године књазу Милошу види се да се црквени свод срушио и да су напукли зидови.

После тога књаз Милош је упутио у Ваљево мајстора Марка да испита како треба да се поправе срушени свод и напукли зидови. После добијеног извештаја, књаз Милош одређује мајстора Јању Гагрицу, да оде у Ваљево и прегледа зидање ваљевске цркве.

По извршеном прегледу ваљевске цркве, Јања Гагрица обавезао се 13. августа 1837. године да је поправи и доврши.

На дан 6. маја 1838. године Ваљевски магистрат упућује своју молбу књазу Милошу, да дозволи да се кулуком довуче камен из околних села, где је он навађен и отесан, за довршење ваљевске цркве. Ову молбу су упутили књазу Милошу, јер они сами нису могли тражити да то сељаци учине, пошто је кулук већ био укинут.

Књаз Милош одобрава 12. маја 1838. године Магистрату окружија ваљевског да људи из околних села помогну да се довуче камен за цркву.

К К.

IX — 629. Нахије ваљевске у Државној архиви Србије у Београду.

Пресуда суда окружија ваљевског од 27. септембра 1839. године одбија тужитељицу од тражења имања у вези пресуде Суда окружија ваљевског од 17. августа 1832. године о наслеђу заоставштине њеног брата. Обе ове пресуде налазе се у Историјском архиву у Ваљеву.

Затим се овде наводе: молба Примирителног суда у Ваљеву од 28. марта 1840. године упућена Попечитељству правосуђа по питању продаје вакупске земље у Ваљеву и одобрење ове продаје од стране Књажеске канцеларије 10. јуна 1840. године. Ова се акта налазе у фонду Попечит. ин. дела V од 1840. године у Д А Б.

Пресудом Суда окружија ваљевског од 30. марта 1840. године решен је спор око премеђавања земље. Д А В.

Пресуда Суда окружија ваљевског од 8. јуна 1840. године о одбијању тражења наслеђа, јер јој мајка жива. Д А В.

Пресуда Суда окружија ваљевског од 21. марта 1841. године по грађанском спору око земље. Д А В.

Решење Суда окружија ваљевског од 25. августа 1849. године о кажњавању апсентика и лекарско уверење о телесној казни. И. А. В.

СКРАЋЕНИЦЕ:

Д А Б. = Државна архива И. Р. Србије у Београду.

К К

— = Кнежева канцеларија у Д А Б

IX Нахије ваљевске.

Д А В. = Државни архив у Ваљеву, а сад се зове = И А В. Историјски архив среза Ваљево.

Попечит. ин. дела V. у Д А Б Министарство иностраних дела у Државној архиви И. Р. Србије у Београду.

Ваљево, 26. фебруара 1836. године.

Извештај Јефрема Пенатовића — књазу Милошу по спору свога оца Јакова са продавцем куће у Шапцу.

Његовој Светлости
Милостивјејшему Господару и Књазу Србскому
Милошу Теодоровићу Обреновићу

Исправника Окружија ваљевског
Јефрема Ненадовића
всеподдињејшиј Рапорт.

Мој отац Јаков преставившиј устмено своју всеподдињејшују просбу к Вашеј Светлости о купљеној кући с милћем у Шабцу од жене Јанаћеве умерше Атанасие и њене кћери Јелене Јанаћеве у 1805. лету априла 24-го числа, као што гласи копија с документа овди приложена под А., пак да је речена Анастасија опет повторително онај кућевни плац продала Јосипу Благојевићу, житељу Шабачкому. На коју тужбу моего Отца, благоволила је Ваша Светлост заповедити му: „да он отиде у Шабац дознати обстојателние с каковим је правом Јосип купио речениј плац, и тада ја о свему к Вашеј Светлости, да представим.“

Следујући мој Отац височајшему Вашему налогу отишао је у Шабац, и с Јосипом у Исправничеству Шабачком предстао, где је Јосип показао све свое писмене Документе на купљени речениј кућевниј плац и именовано:

1. Писмо Ваше Светлости под 21-м ноембра 1816. године на бившег Оберкнеза нахне Шабачке Илију Марковића писано и препоручено: да учини рукопомоћ Анастасии Јанаћеве за њена три плаца да прода, ако буде имала добре шанце, и с Кадиома нађе се да јој могу припасти.. С коега писма под Б. прилажем.

2. Писмену погодбу са Јосипом Благојевићем за продати њему плац Анастасиом женом Јанаћевом и кћерју Јеленом писати у Кленку, 29-го Маја 1818. године. С кое копију под В. прилажем.

3. Неки Коста Радосављевић (:Жвакић:) житељ Шабачки поискавио је честопоменутиј кућевни плац од Анастасије Јанаћеве да одкупи у 1816.-ој години у Земуну, која Анастасија казивши Кости да он слободно може правити кућу на њезином реченом милћу, а кад она дође у Шабац, да ће она с њим а не с другим погодбу учинити. — То када је се јавила с писмом Ваше Светлости на кнеза Илију Марковића приложенога у копији под Б. хотео је Коста да одкупи поменути плац, будући да је био направио кућу на том плацу по њеном дозволењу; но када му је показао почившиј Капетан Милосав Бакил, да нису њени плацеви нити да она више може продати; јер је Јакову Ненадовићу већ продала, тада он Коста одступи о погодбе, а Анастасија плати му 1000. гроша за направљену кућу на реченом плацу, по процени ниже подписате Господе: Архиеерејем Герасимом, Његовим Сијателством Господаром Јефремом, архимандритом Атанасием, кнезом Илијом Марковићем, Илиом Мостарлиом и прочима означеним у прилаженој копији под Г.

А будући да она није имала новаца: то за њу архимандрит Атанасие исплати Кости. — Тада Јосип невзирајући на речи Капетана Милосава, одкупи речениј плац за 800. гроша. Кое свое показание Костино у Исправничеству Шабачкому на писмено дато је моему Отцу с потврждением онога Исправничества под 7-м т. м. Но 4. о. г. с коего копију под Д. прилажем.

А к овоме истиј је Јосип Благовѣћ од честопоменуте Анастасије и писмо Ваше Светлости атресирано на кнеза Илију Марковића узео и себи за бољу сигуранцију присвоио. Из свега Јосифова поступка види се да је итлости својом постарао се наш честопоменутиј плац прикупити. —

Сва ова гореизложена предложенија с најдубљим страхопочитањем к Вашој Светлости подносим и височајшег решенија Ваше Светлости очекуем.

Н=о 5.
26-го ферфуарија 1836. год.
у Ваљеву. —

Исправник,
Јофрем Ненадовић.

Споља: У Крагујевцу 29. февр. 1836.
Н=о 726.

с 5. комада.

Оригинал: К К.

IX — 486. Нахија ваљевски.

2

Копија

ПОЛНОМОШЧИЕ

При концу положеног дана и лета, показуем ја доленазначена (:Супруга Гос. Јанаћија Липиска из Шабца:) како сам пред долуподписити Господари свидетељи, моју, мени оставишију кућу од почившиго супруга у Шабцу вироши, по између комшиам белого Петра с једне и Милете с друге стране нахођашчујасја, продала Господину Јакову Стефановићу, Сербскому Команданту, с моеју единоју дшчерију согласием и самохотением за 2000. гроша велим две хиљаде гроша с миљком целим што гођ тој кући принадежи: того ради соутверждавам овим пуномошцием и сигурирам реченога Господина купца пред долуназначени Господари свидетељи, да у напредак он властелин, како милка тако и Дома прежде сказаног остает: Сотим подписујући се и потврждавајући именом свидетељи. У Земуну 24-го Априлија 1805. године.

Стефан Живковић
сведок. —

+ Атанасија Јанаћковић
и Дшчи Јелена.

Теодор Лазару, рендтиер.
Димитрие Братоглић,
свидетељ.

Сотир Деметру, рендтиер.

Јеремија Гагић умољен писати и свидетељ.

Споља: А.
Н=о 726.

1836 год.

К К.

IX — 486. Нахија ваљевска.
Д А Б.

3.

Копија.

Благодониј Кнеже Илија,
здравствујте!

Овди јавила се је Анастасија супруга покојнога Јанаћа из Шабца и показује да она има три места тамо у Шабцу, но каже да је писма погубила, зато она полази тамо да би исти своја места добити могла; зато ако изведе шаите и сведочи истинито и најдете да јој припасти могу, с кадиом, то да јој дозвољено буде своја места продати или задржати, за кое мукает будите да би што сирота добила. —

Данно у Белграду 21-го новембрија 1816. године. —

Верховни Кнез и Правитељ народа
Србскога,
Милош Обреновић.

(М. П.)

Споља: Б.
Н=о 726.

1836 год.

К К.

IX — 486.

4

Копија.

ПОГОДБА

Силоју кое ја доле подписати пред намолити на концу именовати сведетели на сваком месту и Суду и пред сваком вишом власти признаем и сведетелствуем, да моју властиту (у) Шабачкој Вароши зовивом Бајеру, стајећу кућу скупа са плацем, у којој терговац Јосип Благошевић до сада пребивао јесте, и сада јошт пребива њему за его властиту добро будућнег времена с погодбом за 800. гроша, словом: осам стотина гроша продала и

дала јесам, сотим уговором тврдим, да нити ја нити какови мои сродници, или наследници ништа тражити немају, и боље сигурације ради, мое писмо, од верховнага Кнеза Милоша Обреновића, примимо у Београду 21-и новем 1816. године како ти и мое писмо од Константина Радосављевића, од којега ја ову кућу гореречену купила јесам: вручем. — у Кленку на Скелу, дња 29-го маја 1818. године.

Свидетели
Стеф. Радовановић.
Петар Томашевић.

+ Атанасија Јанаћевици
и кћи Јелена.
Франц Марцовиц
(нечитко немачко име).

Спољи: В.
Н=о 726.

1836 год.

К К.

IX — 486. Нахија ваљевска.
Д А Б.

5

Копија.

ПИСМЕНО.

Ја долуподписати даем бољшаго ради веровања ово писменога кое се и заклету могу да ја био начинио кућу на Јанаћеву милћу; тако исто сам мислио да одкупим и миљаћ од Јанаћеве жене. У оно време налазила је се у Земуну. Кад сам ја спомену за миљаћ, да би одкупио, тако иста Настасија Јанаћева жена одговори мени: да она има више милћева у Шабцу него овај миљак што ја иштем купити, него ја ћу тамо прећи пако како начиним с другим, онако ћу и с тобом. — Тако исто ја јавим Капетану Милосаву овај разговор, као што сам се разговарао с Јанаћевицом. Капетан Милосав мени каже: да Јанаћевица од тога миља не Господар продати; него је Јанаћ продао Господару Јакову Ненидовићу. — Из тога узрока ја не смедбуднем узети миља, него она мени исплати кућу хиљаду гроша. —

ја Коста Радосављевић.

у Шабцу.
7-го ферфуарија 1816. године.

Н=о 4.

Да је предстојеће писмено од писатоза истинито дато, и да је он содржане његово и устмено Исправничеству изјаснио, сведочи подписом и потврждава печатом 8-га ферфуарија 1836. године у Шабцу.

Нсправник округија Шабичког,
Стефин Магазиновић.

(М. П.)

Секретар,
Савва Поповић.

Споља: Д.
Н=о 726.

1836 год.

К К.

IX — 486. Нахија ваљевска
Д А Б.

6

Копија.

СВИДЕТЕЉСТВО

Ја долу подписатиј даем од себе писмено пред Господаром Архиепископом Ужичким и трговцима, кои јесу за право нашили, за кућу коју јесам правио на почившаго Гри Јанаћа Липиске милоу. Зато даем от себе писмено бољшаго ради веровања како јесам поштено намирио се пред поштеним образима, зато даем од себе писмено Госпои Анастасии и њезиној кћери бољшаго веровања.

Данно у Шабцу 1817 године мца Јануарија 20=го.

Свидетели:

(М. П.) Хаџи Герасим.
митрополит ужичкиј.
Атанасие архимандрит.
свидетел. —
Симо Слома, свидетел.

Коста Радосављевић.
Контен.

(М. П.) Јефрем Обреновић.
Илија Марковић. О. К. Ш.
Илија Мостарлија.
Митар Андеселић.
Тодор Петровић.

Ја Коста Радосављевић будући не знајући писати својом руком но сам дао перо Атанасију Архимандриту, за мене да пише и даем на знање како сам ја дао кућу Анатанасии Јанаћковићи и њезиној кћери. За кућу узео сам 1000. гроша, готови новаца како су више подписати трговци нашили за право.

Коста Радосављевић
мој крст положи.

+

Споља: Г
Н=о 726.

1836 год.

К К.

IX — 486. Нахија ваљевска
Д А Б.

Ваљево, 21. августа 1837. године

Наредба Исправничества окружија ваљевског — капетану Анти Јовановићу, да дужничково наслеђе (имање) да под кирију из које треба да се исплате његови дугови. —

Г. Кап.(етану) Анти Јовановићу.

И = о 1195.

—————
21. Августа 1837.
у Ваљеву.

Предсто је дамас Исправничеству овом Павле син почившег Јеремије Томића из села Стубла, који је био у служби код овдашњег житеља Коче, задуживши се код истог свог газде, од њега изишо и показао да он има своју очевину у реченом селу Стублу, и исту очевину т. јест земљу да држу његови стричеви: поп Петар и Јанко, и молио да би И(справничество) ово од исти стричева његови, кои земљу од 20 година бађава држе, кирију колико право буде наплатило, да би могло дуг свој код предреченога газде исплатити.

Уваживши (Исправничество) ово жалбу Павлову, долази оно вама препоручити, да призовете његове стричеве: попа Петра и Јанка и да упитате колико те његове земље од очевине имаде коју они држе, па да наплатите колико за право нађете кирије за ови 20 година, а они могу и у будушче ту земљу држати, док он не дође на своју очевину.—

Новце кое будете од њих наплатили, пошаљите И(справничеству) овом.—

Споља: И = о 1195.

—————
21. Августа 1837.

447/1837 год.
Д А В.

Пожаревац, 6. априла 1836. године.

Извештај књаза Милоша — Исправничеству окружија ваљевског о достави плана за зидање ваљевске цркве и о погодби мајстора.

Нашему Исправничеству
окружија ваљевског
у Ваљеву.

№ о 1263

6 априла 1836.

у Пожаревцу.

(На овом месту налази се
под печатом канал у Ду-
жини 1 стамболијског ар-
шина

и

0,73 — мет.

2

примедба О. Гавриловића.

(Исправничеству:)

Желећи да се у Ваљеву црква направи и то по
форми цркве пожаревачке, дали смо измерити исту
цркву пожаревачку стамболским аршином.

1. Дужина је олтара $6 \frac{1}{4}$ аршина.
2. Од олтара тј. темпла до женски врата дужина
22 аршина
3. Ширина темпла $9 \frac{1}{4}$ аршина.
4. Ширина певнице $2 \frac{1}{4}$ аршина
5. Дужина певнице $6 \frac{1}{4}$ Дто.
6. Ширина целе цркве 11 Дто.
7. Дебљина зида $1 \frac{1}{2}$ Дто.
8. Стубови има 6 са сваке стране по три.
9. Висина стубова од равне земље до свода $5 \frac{1}{4}$
аршина.
10. Ширина стубова осим ширине зида 1 аршин.
11. Дужина стубова 1 аршин.

Овог стамболског аршина дужину му прилажемо овде у прикљученом канапу од чвора једног до другог, на крају начињени.

Мајстори смо погодили доноситеља писма овог, Дмитра Сотировића, ценом 15.000 гроша чаршијски, од које суме нешто даће му напред, а о Дмитрову дну толико да изађе половина реченке сумме тј. 7500 гроши. Обещали смо му дати јошт једну хиљаду гроша, ако добро изради.

На мајстора ће дужност бити настојавати, да зидови до свода готови буду до Дмитрова дне и онда ће он зидове покрити да им зимус време не шкоди.

У прочем требаће настојавати да се материјал, песак, камен, креч, цигла, греде итд. набавља, да се затим не дангуби.

Осим тога требаће мотрити на све горе изложене тачке, да се тачно набљудавају, јербо и кад нас остаје мера, која ће своим временом показати истину.

Исправничество ће предложити једног свог члена, местног протопресвитера и 1 отмено лице из обшества и ова комисија имаће надзираније над руковођењем овог дела, само да добро изиђе

Обма член Исправничества кадкад ће надзирати над делом тим по дозвољенију дужности званија свог; а протопресвитер ће испросити мајсторима по мало хљеба и пасуља бар у недељне и празничке дне, да охотније богоугодно дело раде, а то смо им обещали.

Споља: Н=о 1263.

К К.

IX — 498.

Д Л Б.

9

Ваљево, 14. априла 1836.

Извештај Исправничества окружија ваљевског — књазу Милошу да је изабран одбор који ће надгледати рад мајстора при зидању ваљевске цркве. —

Његовој Светлости
милостивјејшему Господару и Књазу Србскому
Милошу Теодоровићу Обреновићу

Исправничества Окружија ваљевског
всеподданејшиј рапорт

Мајстор Дмитар Сотир с друштвом своим 12=2 т. м. у недељу вече овамо је је приспео и височајши предписанија Ваше Светлости како Исправничеству овом, тако и обществу ваљевском предао.

Исправничество ово по височајшему налогу Ваше Светлости у договору са обществом ваљевским изабрало је члена свога Јовицу Милутиновића, местног протопресвитера и полицаја овдашњег Дамјани Радљевца за надзирање под руковођењем мајстора при грађењу цркве.

Мајстори су јуче то јест 13=2 т. м. по дитом плану ваше Светлости по форми пожаревачке цркве место измерили и почели радити.

Срезке старешине окружија овог Исправничество је ово призвало и височајшу заповест ваше Светлости прочитало им и сваки ће у овом богоугодном делу у превлачењу нужна материјала са народом врученог му Среза помоћи, чему ће и само Исправничество ово по височајшему налогу Ваше Светлости по дозволености званија свог крепко настављати да дело добро изађе.

Н=о 406.

14=20 априлија 1836. г.
у Ваљеву.

Исправник,
Јефрем Некадович.

Секретар Исправничества,
Васа Јовановић.

Споља: У Крагујевцу 20 април 1836.

Н=о 1457.

К К.

IX — 499. Д Л Б.

10

Ваљево, 19. јуна 1837. године.

Извештај Исправничества окружија Ваљевског — кнезу Милошу,
да се сруши свод повозидане цркве.

Његовој Светлости,
милостивјејшему Господару, Князу Сербском
Милошу Теодоровићу Обреновићу

Исправничества Окружија ваљевског
всеподанијејшиј репорт.

С најдубљим страхопочитанием усуђује се Исправничество ово Вашој Светлости јавити, да се је црква ваљевска по височајшој и всемилостивјејшој вашој препоруци што се тиче зида врло лепо изградила и на исту свод и кемер сазидао се, но данас по преневидимом случају, почели су мајстори јашину (подупираче) и

даске изпод ћемера повидили, а ћемер се и свод провали и све се сруши и на земљу падне и у исто време зид како од олтара тако и на левој певници од врата до половине на више места попуцао.

Поради овог несрећног догађаја предстало је обштемство ваљевско и умољава Исправничество ово да би оно предупредало немару за унапредик радити, докле не би какви други мајстори у комисију дошли и провидили, оће ли се сад смети, ни овако испуцани зид и ћемер ново поставити, или ће наћи за боље, да се и зид где је испуцао на ново преради.

Исправничество ово не могавши овој просби обштемства ваљевског пређе удовлетворити, докле всемиштовјегше дозволение од Ваше Књажеске Светлости не получи, но само је за сада немару заказало да од пословања престане.

Н=о 866.
19 јунија 1837.
у Ваљеву.

Член Исправничества ваљевског
Мајор,
Гаја Дабић.
Секретар Исправничес(тва),
Васа Јовановић.

Споља: У Топчидеру, 20 јунија 1837.
в. Н=о 2285.

К К.

IX — 578. Д А Б.

Топчидер, 21. јуна 1837. године.

11

Извештај књаза Милоша — Исправничеству окружија ваљевског да шаље једног мајстора да прегледа испуцале зидове новозидане цркве.

Нашему Исправничеству
окружија ваљевског
у Ваљеву.
В Н=о 2285.
21 јунија 1837.
у Топчидеру.

Видевши из рапорта Исправничества од 19 тек. Н=о 866. кикав се случај догадио, да се свод ново-строиме цркве тамошње срушио и зидови попуцали, шљемо одавде нарочито једног мајстора, да види исту разрушену цркву и да нам о њој обстојателно известије донесе, па ћемо после гледати, шта ћемо с црквом чинити и како је оправљати.

К К.

IX — 578. Д А Б.

Ваљево, 23 јуна 1837. године.

Извештај Исправничества окружија ваљевског — књазу Милошу о доласку немара Марка и о његовом прегледу цркве.

*Његовој Светлости
Милостивјејшему Господару Књазу Србскому
Милошу Теодоровићу Обреновићу*

*Исправничества Окружија ваљевског
всеподањејшиј рапорт.*

С височајшим предписанијем Ваше Светлости под 21 т. м. Н=о 2285. у смотренију ваљевске цркве приспео је Марко немар овди; и по височајшем налогу Ваше Светлости, изишао је с членовима Исправничества овог, с г. протопрезвитером овдашњим и с обштеством ваљевским код исте цркве и провидио је сву подробно како изнутра тако и споља; о којој ће исти немар Вашој Светлости најобстојателније известије донети. —

За превелику милост Ваше Књажеске Светлости, која се брине за цркву овдашњу како ће се оправити, усуђује се с најдубљим страхопочитањем Исправничество ово, и тако цело обштество ваљевско, всеподањејшу благодарност Вашој Књажеској Светлости, као својему всемилостивјејшему Господару и Књазу, поднести и с највећом полизношћу вручавамо се у премилостиво блигонаклонене Вашој Књажеској Светлости.

*Н=о 896.
23 јунија 1837.
у Ваљеву.*

*Член Исправничества,
Мајор,
Гаја Дабић.
Писар Исправничества,
Коста Лазаревић.*

*Споља: У Топчидеру, 25 јунија 1837.
В Н=о 2423.*

К К.

IX — 580. Д А Б.

Крагујевац, 2. августа 1837. године.

Извештај књаза Милоша — Исправничеству окружија ваљевског да шаље мајстора Јању Гагрицу да прегледа зидање ваљевске цркве

Нашему Исправничеству
Окружија ваљевског
у Ваљеву.
В Н=о 3055.
2. августа 1837.
у Крагујевцу.

Пошиљући доноситеља писма овог мајстора зидара
Јању Гагрицу, да прегледа тамошњу цркву која се
је по известију Исправничества срушила, препоручу-
јемо Исправничеству да реченому мајстору покаже
цркву, нека провиди може л'се и како оправити и
шта јој фали.

Споља: В. Н=о 3055.
Сравни В. Н=о 3027.
— — 3054.
— — 3245

К К.

IX — 591. Д А Б.

14

Ваљево, 13. августа 1837. године.

Извештај Исправничества Окружија ваљевског — књазу Милошу да је
мајстор зидар Јања Гагрица прегледао цркву и обавезао се да је поправи и доврши.

Његовој Светлости
Милостивјејшему Господару Књазу Србском
Милошу Теодоровићу Обреновићу

Исправничество Окруж(ија) ваљевског
всеподдањејшиј рапорт.

Послани мајстор Јања Гагрица с високочајшим предписинијем Ваше Кња-
жеске Светлости под 2. т. м. Н=о 3055 в Исправничеству овом, поднео је
Исправничеству и оно је са неколико кметова ваљевски истог Јању к новостројмој
цркви одвело и показало му места где су зидови испуцани. Јања је по овом
и сам цело здање црквено точно провидио и реко, да се може оправити и
надзидати, а и сигу у Јовани нашао је која ће добра бити и данас је предао
од себе обвезателство, да ће он надзирателем бити, докле се цела црква и
торањ не озида, и у своме обвезателству обвезује се, да ако би се по времену
какова нибуд штета погрешком њиовом од зидиња догодила, да ће он о своме
трошку озидати.

Ово његово обвезателство овди под А. прилаже Исправничество ово, за које
по дужности својој овим всеподдањејшим рапортом с најдубљим страхопочитанијем
јавља Вашој Књажеској Светлости, да су већ на ново почели цркву надзићивати,
у намеренију том, да је ове јесени доврше. —

Н=о 1155.
13-га августа 1837. год.

у Ваљеву.

Член Исправничества

Мајор,
Гаја Дабић.
Секретар Исправниче(ства),
Васа Јовановић.

Споља: У Крагујевцу, 16 августа 837.

В Н=о 3245.

Сравни: В Н=о 3055.

— 3027.

— 3054.

К К.

IX — 593. Д А Б.

15

Ваљево, 13. августа 1837 године.

Јања Гагрица, надзорник мајстора даје Исправничеству окружија ваљевског свидетелство (обавезу) о зидању ваљевске цркве.

СВИДЕТЕЛСТВО.

Ја долу подписатиј, по налогу Његове Светлости, милостивјејшега Господара и Књаза Србског Милоша Теодоровића Обреновића, како његово височајше писмо од 2 августа т. г. Н=о 3055 В. гласи, које сам славному Исправничеству Окружија ваљевског предао; послат сам у Ваљеву и новозидајућу цркву ваљевску точно провидио и ово свидетелство дајем Славном Исправничеству од себе и обвезујем се, да што год буде у зидању цркве погрешке учињено, да ћу све оно срушити и на ново изидати и по овом доле надзиратељем на истој цркви бити, докле се цела црква и торањ на најбољи и на најпостојаниј начин озиди и начини. К овом обвезујем се да ако би се икаква штета после мога надзиранија догодила, да ћу ја дужан бити сав трошак теглити. А тако и за сигу коју сам нашио у Јовањи, јављам да ће за цркву врло добра бити.

13. августа 1837 год.
у Ваљеву.

+ Јања Гагрица
надзиратељ мајстора.

Споља: А.

К В Н = о 3245

К К.

IX — 593. Д А Б.

Ваљево, 6. маја 1838.

Молба Ваљевског магистрата — књазу Милошу,
да дозволи да се кулуком довуче камен из села у Ваљева за довршење
ваљевске цркве.

Његовој Светлости
милостивјејшем Господару Књазу Србском
Милошу Теодоровићу Обреновићу

Књажеско Србског Магистрата
Окружија ваљевскогвсеподдањејшиј рипорт

Кметови обшества ваљевског предстали су данас Магистрату овом, показујући да им је к обзидану цркве потребно неко јошт количество камена, кои да су им мајстори и исекли, но због удаљенија места, да нису га у стању своим грошком до у Ваљево снести, просећи да би се к довршенију овог богоугодног дела и житељи они и(з) другиј ближиј села, гди се камен сече, у помоћ призвали, да би им ови кулуком речениј камен за цркву у Ваљеву довели.

Истина је, Ваша Светлост, Магистрату овом и од 16 марта 1836 године Н = о 990 височијше наложити изволела да сви срезови окружија овог обшеству ваљевском у овом богоугодном делу помогну какоти у вучењу камена, песка, креча и снешенију грађе итд. — које је досада чињено, но будући је поздне ваша Светлост благоизволела све кулуке милостивјејше укинути, то се сида кие магистрат овај усудио, без височајшег у томе Ваше Светлости одобренија, проше нију обшества ваљевског удовлетворити.

Н = о 549.
6 маја 1838.
у Ваљеву.

Член Магистрата
Мајор,
Гаја Дадић.
Секретар.
Венијамин Русмир.

Споља: У Крагујевцу, 12 маја 1838.
В Н = о 1313.

К. К.

IX — 629. Д А Б.

Крагујевац, 12. маја 1838. године.

Одобрење књаза Милоша — Магистрату окружија ваљевског
да Ваљевци могу позвати људе из околиних села да им помогну довући камен за цркву

Нашему Магистрату
окружија ваљевског
у Ваљеву.
В Но 1313.
12 маја 1838.
у Крагујевцу.

Примили смо рапорт Магистрата од 6 тек.
Н. 549. коим Нам јавља, да је Обштеству ваљевском
камена ко довршенију започете цркве не достало, и
да оно таковиј због удаљенија места нису у стању
своим трошком до у Ваљево снести, просећи да би
им се дозволило да околна села гди се камен изсе-
чен налази позову да им помогну таковиј до у
Ваљево снести; и одговарајући на исти, одобравамо
поменутому обштеству, да оно понуди околни села
људе, слободно им је у помоћ обштеству ваљевском
ради довршенија започетог богоугодног дела притећи.

К К.

IX — 629. Д А Б.

18

Ваљево, 27. септембра 1839. године.

Пресуда Ваљевског окружног суда — Бурђији поч. Милована из Шапца
о наслеђу.

ИЗВОД

Из протокола пресудни дела Суда окружија ваљевског од 27. Септембра
1839 год. Н = о 304.

ПРЕСУДА.

Бурђија, жена почившег Милована кујунџије из Шабца, а кћи почившег
Илије Симанића из Чучуга, Среза тамнавског, окружија овог, представивши Суду,
показала је, да се очевина њена наоди у Марка Живановића у Чучуге, но на
тај начин, да му је у руке дошла. После смрти отца њена пре 25 год. кад је
она удата била већ, остао је само брат њен Матија, који роди само једну кћер
именом Манду, а мушког детета никаквог не узима, и тим поводом узме у кућу
себи жене своје Јелице брата Марка Живановића као меште брата, да га предржи
до смрти, будући је човек болешљив и слаб био. Она покаже да је по томе
Матија умро у 831 год. а за дуго време не прође, па умре и девојка Манда
и то у 832 год. и Марко предречени да се сада наоди сам на истој очевини њеној,
молећи се да би јој Суд у томе удовластворение учинио и очевину јој њену додао.

Призове Суд Марка на испит, и он к изговору својме то наведе, да је њега
Матија узео као меште брата, да му све по смрти остави, а он да њега до смрти

лепо прдржи; по коме расположенију и уговору Матијном, да је Матија одма по томе и умрео, то пре 8 год. придодивши Марко и то, да је зато једанпут суђено и то у 1832 год. —

По овоме изговору Маркову Суд потражи у протоколу од год 1832 и нађе под 17 августом Н=о 187 ту пресуду да Бурђија може цело иза отца јој заоставише имање, које је такођер и иза брата јој Матие остало, овога кћери Манди и Марку речному, поделити по пола с Мандом кромје земље ораће и косиће, коју Бурђија да не може добити; и да је исто цело имање прецењено у 470. гро. на кое да је још узето и ресума 23 гр. и 20 пара.

Узевши Суд у разматрање казивање и једне и друге стране; као и то како је Матија умрео јошт у 831 год. а Манда у 832 год. и како је потом одгод. 1833
Н=о 627

Марко по уредби ————— постао од земље прави и совершени Господар и
С Н=о 1100

сајбија, кое није био за живота ни Матија а и кћи му Манда, не може присоједињавајући к томе предречену пресуду суда овог од год. 832 којом се Бурђија из наслеђа земаља ораћи и косаћи сасвим искључава: пресуди да Бурђија не може добити земље никако, но као што јој је пресуђено у 832 год. под 17. Августа Н = о 187 онако да остане, т.ј. само остали сав мал и имање да по пола добије, ако досада по истој пресуди узела нице; а од друге поле маала као и од све земље ораће и косаће да Марко прави и совершениј сајбија остане.

Којом пресудом Бурђија не задовољивши се, изјаснила се да је рада апелирати; и зато да се ова пресуда на захтевање њено и за благовремено између прописани 8 дана учињено, и поднесе Апелациј(и) на благорасмотрение и решение; у противном случају остае у својој сили.

Високиј Апелационниј Суд предписанијем своим од 9 октомври Н=о 1147 одобрио је предстојећу пресуду совершено, без икаквог примјечанија.

У отсуствију Г. Председатеља,
(М. П.) Членови Суда окружија ваљевског
Гаја Даби, Петар Јокић.

Преписао и с огириналом сравио,
Васа А. Јовановић.

Споља: Е. ./.
Н=о 794 од
К. Ап. —————
842 год.

(27 IX 1839).
Д А В.

Ваљево, 17. августа 1832. године.

Пресуда Суда окружија ваљевског — Бурчији жени поч. Миловина, кујулице из Шапица, о наслеђу заоставштине њеног брата.

ИЗВОД

из протокола пресудни дела Суда окружија ваљевског од 17. Августа 1832 год. Н=о 187.

ПРЕСУДА

Ђурђија жена почившег Милована кујунџије, житеља Шабачког, представши Суду показа: да је при скоро умершем брату њезином Матиј Симићу из Чучуга Нице ове, после смрти отца њиног остало у движимом и недвижимом малу, кикоти: 2 воћњака, и 1/2 реда тј. дан у воденици на Убу, 1 кућа стара, 2 криве с двоје телаца, 1 коњ, 2 каце, и 70 плуга ораће и косаће земље; и чрез време удатбе њене, да Матију брата свог никад узнемиравати није хтела за предречени мал: а будући је Матија умро сада, и никога од мушке стране, кромје његове жене Јелице и кћери именоване Манда, после његи остало није, зато да жели средством Суда овог са братчином својом, не имућство после отца братом њезиним стечено, но после отца горе назначени заоставши мал на пола разгодити, доказујући да више наследника после отца њиног у кући није остало, до само она с братом Матиом. Да је дакле вишесказано преставление тужителнице Ђурђије у пуној мери правично, жина Матијина Јелица с кметовима Марком Милосављевићем и Велимиром Кокоревићем пред овим Судом посведочи. Покрај чега решено је: да Ђурђија и Манда кћи Матијина сав горепописани мал по пола разделе, изузимајући ораће и косаће земље, кое Ђурђија наследити право нема. — По проценту реченог маала у 470 гр. узето 23 гро. и 20 пара ресума.

Председатељ Ј. Ненадовић, заседатељи: Гаја Дабић, Мића Јанчић, Јосиф Обрадовић, писар.

Ово решение Суда овог слушали смо обе стране, и како јесмо довољне чим, подписујемо се: Ђурђија Миловинови из Шапца, Манда кћи Матије из Чучуга.

Преписао, и с оригиналом сравио,
Васа А. Јовановић.

Споља: 3., .11.

Д А В.

20

Београд, 28. марта 1840. године.

Достава Књажеске канцеларије — Попечителству правосуђа
молбе председника Примирителног суда у Ваљеву по питању продаје вакупске
земље у Ваљеву.

Попечителству
правосуђа
П Н=о 036.
28 марта 1840.
у Београду.

Прикључено овде *Ј.* прошеније Миливоја Томића, председатеља примирителног Суда ваљевског у призренију итара и земље вакупске ваљевске, по налогу Његове Светлости, Представништво књажеско доставља овим Попечителству правосуђа ради дилег званичног с њиме употребленија.

Да се експедира.

Директор Књажеске канцеларије,

Паун Јанковић.

Споља: П Н=о 36.

Сравни В Н=о 208. Нам.

1839 год.

в. Ф. 1 1840 год.

б. К. Рег. Н=о 127.

Попечит. ин. дела В. од
1840. год. Ф. Н. Н=о 127.

Д А Б.

21

Београд, 18. маја 1840. године.

Достава Совета — књазу Михаилу
предлога о продаји државне земље у Ваљеву.

Ваша Светлост
Милостивјејшиј Госодару!

Попечителство финансије учинило је Совету с писмом своим од 15. т. м. П Н=о 1052 представленије о томе, да се у Ваљеву на месту ондашњег вашаришта налази један правителствениј одбор прошчем ограђен и у њему један чардак, у ком је до сада излазећи чиновник у време панађура своју канцеларију имао и онде приходе купио; од којег обора прошће почело се крадом по мраку разносити, примећавајући Попечителство даље, да је оно о продаји реченог обора са Началничеством окружија ваљевског у споразуменије ступило било и од овог то известије получило, да обштина ваљевска за речениј обор са чардаком 700 гроша чарш. даје. За које пита Попечителство Совет, оће ли се поменутој обштини обор са чардаком за предизложену сумму уступити, или ће се на мезату дити продати.

Узевши Совет, у држаком под 17 т. м. заседанију свом, предмет овај у разсуђивање, тога је мненија, да се правителствениј у Ваљеву наодећи се обор са чардаком на мезату прода и оном ко да више уступи.

Које учтиво мненије своје има Совет чест Вашој Светлости ради височајшег согласија поднети.

18 маја 840
у Београду.

Председатељ Совета,
Генерал-мајор, кавалер,
Јефрем Обреновић.
Главниј секретар Совета,
мајор, кавалер,
Стефан Марковић.

Споља: У Крагујевцу, 23 маја 1840.

В Н=о 619.

види В Н=о 808. 1840.

в. Ф. И. 1840. год.

Рег. Н=о 127.

30/0

Попечит. ин. дела В од
1840 год. Ф. И. Н=о 127.

Д А Б.

22

Крагујевац, 10. јуна 1840 године.

Извештај Књажеске канцеларије — Попечителству финансије
о продаји вакупске земље у Ваљеву.

Попечителству

финансије.

В Н = о 808.

10 јунија 1840.

у Крагујевцу.

У следству питања Попечителства финансије,
учињеног Совету под 15 прошлог месеца маја Н=о
1052 оће л'оно обор са чардаком, налазећи се у Ва-
љеву на месту ондашњег вапаришта, обштини ва-
љевској, која за истиј обор и чардак 700 гр. чар-
даје, уступити, или ће га на мезату продати, ја сам
у согласију са Саветом решио, да се то правител-
ствено добро на мезату прода и ономе, који највише
обсћа, уступити, о чему извештавајући Попечителство,
препоручујем му да по тому и поступи.

Да се експедира.

Директор књажеске канцеларије,

Паун Јанковић.

Споља: В. Н=о 808.

види В. Н=о 619. 1840.

в. Ф. И. 1840 год.

а к. Реч. Н=о 127.

у акта.

Попечит. ин. дела В. од
1840 год. Ф. И. Н=о 127.

Д А Б.

Ваљево, 30. марта 1840. године.

Пресуда Суда окружија ваљевског Мији Андрићу из Осладића
по спору око премеђавања земље.

N = 102

30. Марта 840
у Ваљеву.

СУДЕЈСКО ИСЛЕДОВАНИЈЕ

Мија Андрић и Илија Павловић Осладићани, Среза подринског окружија овог представши Суду овоме и од истиј Мије показавши тужбу противу Илије да му је он између њиова њиви прешо на два места земље његове и у своју ограду уватио и тиме и пут да му је кои му кући долази затворио; замолио је Суд да би му у томе извидивши му ствар удовлетвореније учинио. Он покрај тока покаже и од надлежног примирителног Суда извићеније будући им је истиј суд ствар извићао и судио ју.

Суд, прегледавши писмо примирителног суда, нађе у истом да је Илија прешо Миј(и)не земље оранице два корака, а од луга да је заузео 20 корака.

На ово Суд пониште објаснение од Илије и он се изјасни, да је Мија његовог имања до његове њиве на другом месту притиско, и ако Мија одгради његово, да ће и он што је његово приватио оставити, што је пак шуме заградио то наводи да је зато учинио што је до његове њиве.

Мија напротив тога показавши, да је исто парче луга што је Илија заградио пред његовом њивом заиста изјаснио се, да ће он, ако буде Илијне земље, одградити, само нека Илија што је приватио остави; наводши и за пут гореречениј, да је Илија прешо земље и докле су ту стари његови заграђивали до његова склада, па да је старији пут његовој кући водећиј уватио и тако га затворио; које он потоме врло добро зна што му је и то пзнато докле су Илиј(и)ни стари заграђивали, тј. да су заиста до склада заграђивали.

Илија напротив изјасни се, да се њему види и да му је познато да су његови стари заграђивали и донде докле је он сада заградио но и пак ако

узме Мија на душу да његови стари нису боље заграђивали од склада, да ће он испустити ограду до склада и пут му отворити.

Мија ни ово изјасни се да он јамично на душу може узети да су Или(ј)ини стари заграђивали до склада и не даље; и да баш он пријма на своју душу тај грех, ако слаже за то. Илији му на то поверује.

ПРЕСУДА

Узевши Суд у расуђеније предмет тербе опомнути парничара; и видећи како су један другог заградили на разним местима, искајући зато свакиј за себе удовлетвореније; не иначе како Мија узими на душу докле су стари Илијини заграђивали, које му верује Илија: пресуди да парничари свакиј отвори оно и испусти што је један другога приватно и заградио, а к томе, да Илија измести ограду до склада пута ради и тако да Ми(ј)и пут отвори. На које престану обе стране и кућима.

Бр. 2571 1840.

Д А В.

24

Ваљево, 8. јуна 1840. године.

Пресуда Суда окружија ваљевског — Јелени Симе Самуровића из Шапца о одбијању од траженог наслеђа.

Н=о 199.

38.

8. јунија 1840 год.
у Ваљеву.

СУДЕЈСКО ИСЛЕДОВАНИЈЕ

Јелена, жена Симе Самуровића, чарукџије и житеља Шабачког, а кћи почившег Милосава Видића из села Седлара, Среза подгорског, окружија овог, с прошенијем своим од 5 марта тек. г. представивши Суду овоме како је она као слушкиња по Ваљеву служила и служећи како је се у Шапцу удала, не добивши ништа од брата свога Лазара у име отчевине: молила је да би јој Суд рукопомоћствовао како би припадајући јој део отчевине, као што је и Лазар, наследила.

73

Суд, по истом представленију и молби горенаведене Јелене, призове надлежним путем Лазара Видића из Седлара, Јелениног брата, 5 априли тек. г. и упитавши га има ли он сестру Јелену у Шабцу удату? Пошто је он то признао, да има, представио му је потраживање и молбу сестре његове Јелене и поискао је на то од њега објаснење. А он се тако изрази на то, да њему ништа од отчевине није остало више до 4—5 дана земље које ораће а које косаће оне брдне подгорске, а осталиј мал кога он сада такођер врло мало има, наведе, да је с трудом своим и ридом стекао, с којим како и са земљом једва тек он с фамилиом својом и мајком и његовом и Јеленином да живити може; и по свему томе дакле да не може ништа он сестри, нити да има шта од очинства давати, из узрока што с оно мало земље од очинства једва тек мајку стару и себе с фамилиом да издржавати може.

Да би се Суд о томе по казивању Лазаревом точно известио, призове он 5 тек. м. два три изабрана човека из села Седлара с којима и мати Лазарова дође, и суд прочитавши Лазаров изговор и најпре објаснивши им како сестра му од њега отциство тражи. Упита иј како Лазар стои са имањем и је ли му шта и колико чега од отца остало и они одговоре све онако као и Лазар што је Суду изговорио тј. да Лазар истиј ништа друго иза отца наследио није но 4—5 дана рђаве земље, а друго што има да је сам стекао, наведу, но ипак да много каквога мала нема.

Притом пак мати Лазарова представши са сељацима, изјаснила се да оно мало земље што има, те је иза почившег јој мужа остало, не да за живота свога никоме, но да је рада да се она сотим до смрти рани, па после коме она остави, и кћи јој Јелени као удата да може живети и без оног дана једног орања.

ПРЕСУДА.

Узевши Суд предмет потраживања Јелене потражилнице у расмотреније и видећи по иследованију да она од очинства нема шта добити, будући ништа ни остало није до мало земље; и како мати јој по праву иза мужа оставшем јој не да ни од оно земље мало, ништа Јелени: пресуђује суд по свему томе, да Јелена не може ништа ни добити од очинства, већ ако јој мати што на умору завешта.

Бр. 262/ 1840.

Д А В.

Ваљево, 21. марта 1841. године.

Пресуда Суда окружија ваљевског — Живку Васиљевићу из Буковице
по грађанском спору око земље.

Парница.

Н=о 81.

21 марта 1841.

У Ваљеву.

ИЗСЛЕЂЕНИЕ

Живко Васиљевић, сељак из Буковице, окружија овог предстао је Суду овом с тужбом противу Аксентија Никића, сељака свог, показујући, да је отац његов са истим Аксентијем купио у 1829 години у ортак-лук њеку земљу зовому „Росуља“ од Обрада Жужића из Робаја, и да им је онда поменутиј Жужић и киемено свидетелство на исту земљу дао, кое је и Судом овим под 11 марта 1829 год. Н=о 346 потврђено, но сад пошто је отац његов — Живков — умро, За истиј Аксентие не уступа њему — Живку — половину поменуте земље.

Обтужениј Аксентие, представши Суду овом, на-против више изложене тужбе Живкове показа: да је отац Живков поменуту земљу одма пошто су је заједно купили, сву њему уступио и да је он — Аксентие — сам исплатио и од онда докле је гођ жив био отац Живков, безпрепјатствено сам додад држао.

Поменутиј тужитељ Живко признао је да је заиста исту земљу сам Аксентие држао досад, но покаже да он опет зато не може веровати, да је отац његов сасвим Аксентију уступио ју био и зато да жели да Аксентие заклетвом изговор свој потврди будући да нема сведочбе.

ПРЕСУДА.

Видећи Суд како по гласу поменутог писмена, тражи Живко од Аксентија половину поменуте земље. Како Аксентие изговара се да му је исту сву земљу отац Живков уступио, и да ју је он сву и исплатио; на последку и како не верује Живко Аксентију док заклетвом ја то не огледочи, будући да друге све-

дочбе не има: — у данашњем заседанију свом пресу-
ђе, да Аксентие више изложениј изговор свој по
жељи Живковој заклетвом за истинит потврдиј па да
га потом Живко узнемиравати не може. — По реше-
нију дакле овом положио је Аксентие формалну за-
клетву у Суду, да је заиста њему отац Живков поме-
нуту сву земљу сасвим уступио, и да ју је он сам и
исплатио, и потом обавеза се Живко да убудушце
Аксентија за исту земљу не узнемирује.

Поменуто писмено сведетелство, кое је вишена-
ведениј Жужић дао пред судом овим, преиначава се
дакле тако: да је поменуте земље притјажатељ сам
Аксентие, а не и Васиљ и његови наследници.

Бр. 1851 1841.

Д А В.

26

Ваљево, 25. августа 1849. године.

Решење Суда окружија ваљевског — Окружном начелству у Ваљеву
о кажњавању апсеника.

Н=о Д. 4827

25 августа 849. год.

С.

у Ваљеву.

Извештен Суд окр. ваљевског од апсинције свога Витомира, како су се
Благоје Солгић из Мратишића и Милутин Гавриловић, сарач овд. у апсу наодећи
се ономад у вече свађали, призвао је најпре у овом призренију окривљеног Благоја,
па га је питао:

Зашто си се ти, Солгићу,
са Милутином сарачом оно-
мад у вече свађао?

Ја сам се с Милутином зато свидио, што је Коста
меанција из Лајковца апсеник почео читати песма-
рицу једну, а Милутин му претео.

Због тога рекао сам Милутину да замукне, да
не пресеца човеку, он да слушамо. Он ми је на то
опсовао отца, ја сам му опсовао отца и матер, а он
после мене упути да ји од мога отца и моје мајке
на прилику радим, те сам му ји због тога опсовао
жену. Милутин се и зимус једанпут са мном псовао;
и он је такав, да каже, да никога се не бо(ј)и, осим
Бога. —

+ Благоје Солгић

По овом је Суд призвао окр. због свађе у апсу Милутина Гавриловића, па га је питао:

Милутине! зашто си се ти псовао са Солгићем ономад у вече?

Ја сам приповедао нешто, а он, сирјеч Солгић, рече ми да окемим, и кад сам га запитао, зашто ми тако каже, зар није боље да један другом што приповедамо, па сам му у томе казао п... му мајчина, и он мени опсује отца, после жену и дете, и ја сам њему опсовао отца па му најпосле казао, да ће сам своју матер је... Још сам се зимус свадио једанпут са истим Солгићем, па никако не живимо лепо. Солгић је мени једанпут опсовао жену, те је ова то чула; о чему нека се и она испита; а кад ми стану овакови жену псовати, онда је боље да нисам жив. Већ толико време овде у апсу лежим, па оваквог угурсузи нисам видио досад, него што је сада.

Ја молим Славниј суд да ово умири.

Јеси ти пресекао приповедање Кости меанџиј(и)?

Коста је мени приповедање пресекао, јер нису ми дали приповедати.

Ти си говорио да и пандурима добро бити неће, што су за ову псовку Суду јавили?

Ја сам казао, да ћу пандуре тужити, што су ме опали суду, те сам ја из једног апса у гори и код горег друштва премештен, а другоме су пандури на руку учинили.

Јеси ли ти говорио да се никога не бо(ј)иш?

Нисам, то за цело казао нисам.

Прочитано потврдио је Милутин с молбом да се Солгића за псовку жене и детета казни и да се куда год од овог садањег друштва одвои, па ми дуже у апсу лежио, јер ово му је друштво сасвим неносимо.

+ Милутин Гаврил.

По овом је Суд апсеника Мијаила Дамјанаовића б. добошара Началничества и Панту Мирковића из Жабара упитао о догодившој се свађи, и они су на то одговорили, да је Милутин опсовао најпре Благоју матер, што је овај казао Милутину да умукне, нека човек казује; после да је Милутину опсовао Благоје и отца и матер; због овога је Солгић Милутину опсовао жену а дете пак никако није, можда је ово зимус или другиј пут опсовао. Кромје тога показали су, да је Милутин говорио, да пандурима Васи и Радовану добро бити неће, и да ће он макар једног убити у апсу онде, али тек њима двоици — Васи и Радовану добро бити неће.

+ Мијаило Дамјанов.
+ Панта Мирковић.

Саслушао
м. писар,
Јефр. Петр. Барлов(ац).

За верност
Председ. суда, мајор,
Т. Н. Катић.

Решава.

Да се Благоје Солгић са 20 штапа, а Милутин са 10 исте да му се лисице на руке ударе у којима 3 дана у самоћи да пребуде. Ово решење да се преко Начал. оvd. у присуствију свију апсеника изврши.
(25, а не) 3. Августа 849. год. у Ваљеву.

Членови Суда,
М. Томић
Л. Грбовић.

Председатељ суда,
мајор,
Т. Н. Катић.

ДАВ

27

Ваљево, 25. августа 1849. године.

Достава Окружног физикуса — Окружном начелству у Ваљеву
лекарског уверења за ухапшене ради телесне казне.

Лекарско сведетељство

Благоје Солгић може по мојој визитаци(ј)и и телесну казн издржати: Милутин пак сарач зато што је просут не може се таковој казни подвргнути.

С Н = о 30.

25 = 20 Августа 1849.
у Ваљеву.

Др. Машин.

Споља: КН = о Д. 4827.

С.

Господине!

Према је друго сведочење за Милутина сарича издати нисам могао, можете му опет 10 батина слободно одцепити дати, кои му по мом мненију никакав квар причинити неће.

25
——— 1849. у Ваљеву.
8

Др. Машин.

Д. 4827.
Споља: Н = о ———
С. 4160.

Кр. ч. 81.

(Напомена: По извештају Начелства окр. ваљевског Н = о 5788 од 12. септември 1849. год. извршена је телесна казна над Благојем Солгићем и Милутином Гавриловићем.)

Примедба Обрада Гавриловића.

Д А В.